

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3263/2015. (XII. 22.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság Vb/13006. sorszámú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma 9.G.45.083/2013/8. sorszámú ítélete és a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.289/2014/4. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az alkotmányjogi panasz előterjesztője jogi képviselője útján 2015. május 13. napján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság Vb/13006. sorszámú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma 9.G.45.083/2013/8. sorszámú ítélete és a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.289/2014/4. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárásban megállapított tényállás szerint a választottbírósági felperes és a választottbírósági alperes (a továbbiakban: indítványozó) között három adásvételi szerződésnek megnevezett szerződés jött létre összesen 3000 tonna 2010. évi termésű magyar takarmánykukorica szállítására. A felek a szerződésből eredő jogvitáik elbírálására a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróságot jelölték ki a választottbíróság Eljárási Szabályzatának alkalmazásával.
- [3] Az indítványozó a szerződésben megállapított mennyiségű kukoricát *vis maior*-ra hivatkozva nem tudta szállítani, erről a szállítási határidő előtt tájékoztatta a választottbírósági felperest. A felek között vita alakult ki a teljesítéssel kapcsolatban, ezért a választottbírósági felperes 2013. január 14-én keresetet nyújtott be

a Választottbírósághoz, melyben szerződésszegésből eredő kártérítés és járu-
lékai megfizetését követelte. Az indítványozó ellenkérelmében a kereset el-
utasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felek nem adásvételi, hanem mező-
gazdasági termékértékesítési szerződést kötöttek, és a szerződésben foglaltakat
belvízi károk (*vis maior*) miatt nem tudta teljesíteni, a választottbírósági fel-
peres pedig – tekintettel a mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más ter-
mészeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény 21. § (1) be-
kezdésére – nem követelhette a hiányzó mezőgazdasági termés másztól való
beszerzését, illetve ennek elmulasztása miatt a keresetben megjelölt összeget.

[4] A Választottbíróság a 2013. augusztus 16-án kelt VB/13006. sorszámú ítéleté-
ben az alperest kötbér és kártérítés megfizetésére kötelezte. Az adásvételként
meghatározott szerződéseket érvényes adásvételi szerződéseknek tekintette,
mivel a szerződések nem tartalmazták, hogy az árunak a választottbírósági
alperes által termelt árunak kell lennie. Figyelembe vette azt is, hogy az in-
dítványozó még az akadályközlő levelében sem tette vitássá, hogy a peres
felek adásvételi szerződést kötöttek egymással. Megállapította, hogy a felek
az adásvételi szerződésben fajlagos és nem zártfajú szolgáltatásról rendelke-
tek. Tekintettel arra, hogy az adásvételi szerződésben foglalt egyértelmű ren-
delkezések jelentésén a felek közötti szerződéses jogviszony sajátosságai nem
változtattak, a Választottbíróság nem látta szükségesnek az alperes által kezde-
ményezett tanúbizonyítási eljárás lefolytatását. Kiemelte, hogy az indítványozó
tévesen hivatkozott a 2011. évi CLXVIII. törvény 21. § (1) bekezdésére, mert
e rendelkezés csak 2012. január 1-jén lépett hatályba. Figyelemmel arra, hogy
az adásvételi szerződések tárgya fajlagos szolgáltatás teljesítésére irányult,
a Választottbíróság szerint a szerződések objektív lehetetlenülése nem követ-
kezik be, mindaddig, amíg az indítványozó harmadik felektől beszerezhetette
a 2010. évi magyarországi takarmány kukoricát.

[5] Az indítványozó 2013. november 4-én keresetet nyújtott be, melyben kér-
te a választottbírósági ítélet érvénytelenítését arra hivatkozással, hogy
az a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (Vbt.) 55. § (2) be-
kezdés *b)* pontja alapján a magyar közrendbe ütközik. Keresetét azzal in-
dokolta, hogy már az agrárpiaci rendtartásról szóló 2003. évi XVI. törvény
8/A. §-a is egyértelműen rendelkezett annak a szerződéses kikötésnek a sem-
misségéről, amely a mezőgazdasági termelőt a *vis maior* miatt kieső termék-
mennyiség máshonnan történő beszerzésére vagy helyette más szolgáltatás
nyújtására kötelezte. Állította, hogy közöttük mezőgazdasági termékértékesí-
tési szerződés jött létre, és a teljesítés lehetetlenné válását igazolta. Álláspont-
ja szerint azért is a közrendbe ütközik a Választottbíróság ítélete, mert nem

vette figyelembe, hogy a kockázatokat kizárólag a mezőgazdasági kistermelőre hárította a szerződés, továbbá figyelmen kívül hagyta a Ptk., a 2011. évi CLXVIII. törvény, a 2012. évi CXXVIII. törvény és a 2003. évi XVI. törvény rendelkezéseit. Sérelmezte továbbá, hogy a Választottbíróság nem rendelte el tanúk meghallgatását.

- [6] A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma a 2014. május 16. napján kelt 9.C.45.083/2013/8. sorszámú ítéletében elutasította a keresetet. Az ítélet indokolásában elsőként leszögezte, hogy az állam bírósága a felek között létrejött szerződésekből származó anyagi jogvitát még közvetett módon sem minősítheti. A bíróságnak nincs joga arra, hogy a választottbírósági eljárásban szolgáltatott bizonyítékokat mérlegelje vagy újraértékelje. A Vbt. 55. § (2) bekezdés *b)* pontjában nevesített abszolút hatályú érvénytelenítési oknak a választottbírósági ítélet tartalmából kell következnie. Ez valósulna meg, ha a választottbíróság olyan jogot alkalmazna, illetve jogszabályt olyan értelmezéssel ruházna fel, amely lerontja az állam által alkotott vagy elismert és feltétlen alkalmazást igénylő szabály érvényesülését. Az indokolás egyrészt rögzítette, hogy szerződéskötéskor hatályba nem lépett jogszabályok a felek szerződéses jogainak és kötelezettségeinek megítélésénél nem alkalmazhatók. Másrészt megállapította, hogy a választottbíróság jogkövetkeztetése, miszerint a felek adásvételi szerződést kötöttek, nem értelmezhető úgy, hogy ezzel kétségbe vonta volna az agrárpiaci rendtartásról szóló 2003. évi XVI. törvény 8/A. §-át. Az a választottbírósági ténymegállapítás, hogy az előtte keresetet indító fél javára megnyílt a mellékkötelezettség követelésének joga, illetve igényelhetette a kötbért meghaladó kárának megtérítését, nem állt ellentétben a kötelező alkalmazást igénylő jogszabály rendelkezésével. Az ítélet – tartalma alapján – nem vonta kétségbe a magyar kártérítési jog alapját képező jogszabályi rendelkezéseket sem.
- [7] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek megfelelően a választottbírósági ítélet érvénytelenítését. Kifejtette, hogy a közrend fogalma kiterjed a tisztességes eljáráshoz való jog védelmére is, amelyet a választottbíróság megsértetett azzal, hogy a bizonyítási indítványokat teljes egészében mellőzte. Hivatkozott arra, hogy a választottbírósági eljárás alatt már hatályban volt a 2011. évi CLXVIII. törvény 21. § (3) bekezdése, mely szerint közrendbe ütközőnek kell tekinteni az olyan választottbírósági ítéletet, amely a maga termelte mezőgazdasági termény szolgáltatására elháríthatatlan külső ok (*vis maior*) miatt egészben vagy részben képtelen termelőt a hiányzó mezőgazdasági termény – teljesítés céljából történő – pótlására,

beszerzésére vagy helyette más szolgáltatás, illetve biztosíték nyújtására kötelezi. A második és harmadik szerződés teljesítésére kikötött határidő lejártá és a szolgáltatás esedékessége (2010. december 31.) miatt a felek jogviszonyára alkalmazni kell – az agrárpiacon rendtartásról szóló 2003. évi XVI. törvény módosításáról rendelkező 2010. évi CL. törvény (Módtv.) 2. § a) pontja értelmében – az agrárpiacon rendtartásról szóló 2003. évi XVI. törvény Módtv. által beiktatott 8/A. §-át, miszerint semmis az olyan szerződéses kikötés, amely a maga termelte mezőgazdasági termény szolgáltatására elháríthatatlan külső ok (*vis maior*) miatt egészben vagy részben nem képes termelő köteles a hiányzó mezőgazdasági terményt teljesítés céljára mástól beszerezni, vagy helyette más szolgáltatást nyújtani. Állította, hogy a Választottbíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felek jogviszonyára nem alkalmazható a fent idézett jogszabályhely. A bizonyítási eljárás lefolytatására a törvény hatálybalépése miatt a választottbírósági eljárásban feltétlenül indokolt lett volna. A jogerős ítélettel kapcsolatban kiemelte, hogy nem csak az ítélet lehet tartalma miatt közrendet sértő, hanem az eljárási alapelvek nyilvánvaló és súlyos sérelme is ilyen eredménnyel jár. Téves az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy a 2003. évi XVI. törvény rendelkezései nem alkalmazhatók.

- [8] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2015. február 3-án kelt Gfv.VII.30.289/2014/4. sorszámu ítéletében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria döntését azzal indokolta, hogy a Módtv. 2. § a) pontja szerint a módosítást a hatálybalépést megelőzően megkötött szerződések esetén a hatálybalépést követően esedékessé váló szolgáltatások tekintetében is alkalmazni kell ugyan, de az esedékesség napja nem az indítványozó szállítási kötelezettségének a végső határideje (2010. december 31.), hanem a teljesítés felajánlásának, a készre jelentésnek a napja (2010. november 1.). Ezért a feleknek a 8/A. § hatálybalépését (2010. december 24.) megelőző szolgáltatására a rendelkezést nem kellett alkalmazni.
- [9] A Kúria döntésében kifejtette, hogy nem minősül a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésének az, hogy a Választottbíróság úgy ítélte meg, nincs szükség további bizonyításra, mivel a bizonyítási indítványoknak való helyt adás nem tartozik az ügy előterjeszethezőségének fogalmi körébe, hanem az az érdemi döntéshez tartozik.
- [10] Az indítványozó szerint a kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, M) cikk (2) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 28. cikkét. Az indítványozó elsősorban a választottbírósági döntést kifogásolta arra hivatkozva, hogy a választottbíróság az indítványozó

által felajánlott bizonyítási eljárást nem foganatosította, az előterjesztett bizonyítékokat pedig kizárta a bizonyítékok köréből és ezeknek magyarázatát sem adta az ítéletben. Ezen túlmenően a választottbíróság az ítéletében tévesen és kifejezett jogszabályi rendelkezés ellenére jutott arra a következtetésre, hogy a felek jogviszonyára nem alkalmazható a 2010. évi CL. törvény a meghozatalának időpontja miatt. A választottbíróság nem vette figyelembe a kárenyhítési kötelezettség elmulasztását sem. Erre tekintettel a választottbíróság által hozott ítélet sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjogát, valamint az Alaptörvény fent megjelölt egyéb rendelkezéseit.

- [11] Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma és a Kúria ítéletét csupán közvetve kifogásolta egyrészt arra hivatkozással, hogy a rendes bíróság – a választottbírósághoz hasonlóan – nem adott számot az indítványozó tényállításait bizonyító tanúk meghallgatása mellőzésének indokairól. Másrészt az indítványozó szerint a választottbírósági ítélet közrendbe ütközik, ezért azt a rendes bíróságoknak érvényteleníteniük kellett volna.
- [12] Az indítványozó 2015. szeptember 8-án érkezett indítvány-kiegészítésében hivatkozott az emberi méltósághoz való jogra is azzal az indokolással, hogy a választottbíróság az indítványozót minden törvényes ok nélkül teljesen elzárta a tanúkkal való bizonyítástól, valamint figyelmen kívül hagyta a kötelező jogszabályokat.
- [13] 2. Az Abtv. 56. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [14] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban elsősorban közvetlenül a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróság Vb/13006. sorszámú ítéletét kifogásolta.
- [15] Az Alkotmánybíróság a 3118/2013. (VI. 4.) AB végzésében (Indokolás [6]) rámutatott arra, hogy az indítványozók a választottbíróság kikötésével szerződési szabadságukkal élve, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott bírósághoz forduláshoz való jogukról, s ezzel együtt a (7) bekezdésben foglalt jogorvoslati jogukról lemondva az állami bíróságok elől elvonták

jogviták rendezését, s azokat magánbírószági útra terelték [ilyen következtetésre jutott az Alkotmánybíróság az Alkotmánynak a bírósághoz fordulás jogát deklaráló 57. § (1) bekezdésének értelmezése kapcsán is az 1282/B/1993. AB határozatban (ABH 1994, 675, 679–680.)].

- [16] Az Alkotmánybíróság a 3116/2015. (VII. 2.) AB végzésében rögzítette, hogy a következetes gyakorlata szerint a választottbírószágok nem tartoznak az állami bíróságok által alkotott igazságszolgáltatási szervezetrendszerbe. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy az Abtv. 25. §-a alkalmazásában nem lehet bírónak tekinteni a választottbírózt annak ellenére, hogy a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Vbt.) 58. §-a szerint a választottbírószági ítélet hatálya ugyanaz, mint a jogerős bírósági ítéleté, végrehajtására is a bírósági végrehajtásról szóló jogszabályok irányadók. Megjegyezte, hogy a választottbírószág – mind a jogviták eldöntésére hivatott fórum – a Vbt. 3. § (1) bekezdése szerint csak mint a bíróság alternatívája jelenik meg. Ezért megállapította, hogy a választottbíráknak az Abtv. 25. §-a tekintetében hiányzik az indítványtételi jogosultsága. (Indokolás [9]–[12])
- [17] Az Abtv. 27. §-ban foglalt hatásköri szabály tárgya az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése szerinti bírói döntés, vagyis az állami bíróságok által hozott döntés. Ebből az következik, hogy a választottbírószági ítélet nem minősül az Abtv. 27. §-a szerint meghatározott bírói döntésnek, így az Alkotmánybíróságnak a választottbírószág ítéletének vizsgálatára közvetlenül nincs hatásköre.
- [18] 2.2. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma és a Kúria ítéletét is kifogásolta. Az indítványozó szerint a választottbírószági ítélet közrendbe ütközik, ezért azt a bíróságnak érvénytelenítenie kellett volna. Ennek hiányában a bírói döntések is sértik az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, M) cikk (2) bekezdését, II. cikkét, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 28. cikkét.
- [19] Az indítványozó a bírósági eljárásban felperesként vett részt, így érintettsége a támadott bírósági ítéletekkel összefüggésben egyértelműen megállapítható. Az Abtv. 27. §-a azonban nem csupán az alkotmánybírósági eljárás alapjául szolgáló ügyben való érintettséget követeli meg, hanem feltételezi az összefüggést az alapügy és az alkotmányjogi panasz eljárás között. Az alapügyben való érintettség az alkotmányjogi panasz eljárás szükséges, de nem elégséges feltétele. Az alkotmányjogi panasz funkciója a jogorvoslat, amely az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmét feltételezi.

Ezért az alkotmányjogi panasz érdemben csak akkor bírálható el, ha az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jogai sérelmét állítja.

- [20] Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésére, M) cikk (2) bekezdésére, 28. cikkére nem lehet alkotmányjogi panasz eljárásban alappal hivatkozni, mivel azok önmagukban nem vetik fel az indítványozó Alaptörvényben garantált jogainak sérelmét. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jog pedig a közigazgatási hatósági eljárás és nem a bírósági felülvizsgálat vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezés között így nincs összefüggés. Az Alaptörvény II. cikke az emberi minőséget védi, amelynek sérelme a konkrét magánjogi jogvitában fel sem merül.
- [21] 2.3. Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogra is azzal az indokolással, hogy a bíróság – a választottbírósághoz hasonlóan – nem adott számot az indítványozó tényállításait bizonyító tanúk meghallgatása mellőzésének indokairól.
- [22] Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Ezen feltételek vagylagos jellegűek, ezért teljesítésüket az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}
- [23] Az alkotmányjogi panaszban előadott indokolás hiányát az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte (Indokolás [21]) Mindebből az is következik, hogy jelen alkotmányjogi panaszban felvetett elvi jelentőségű alkotmányjogi kérdést az Alkotmánybíróság korábban már eldöntötte {lásd: 3212/2013. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [7]}
- [24] Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának másik feltétele, hogy olyan alkotmányossági kifogást tartalmazzon, amely a bírói döntést érdemben befolyásolhatta. Az Alkotmánybíróság e feltétellel összefüggésben arra emlékeztet, hogy a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak.
- [25] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói

döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}.

- [26] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [27] Az Alkotmánybíróságnak jelen alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálatakor azt a kérdést kell megválaszolnia, hogy érdemben befolyásolhatta-e a támadott döntést, ha a Törvényszék és a Kúria az indítványozó választottbírói eljárásban előterjesztett bizonyítékai figyelmen kívül hagyásának okáról elmulasztott számot adni. A panaszban felhívott érvek alapján az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg, mivel a Fővárosi Törvényszék megindokolta döntését és ítéletének indokolásában kifejezetten hivatkozott arra, hogy érvénytelenítési perben az állam bíróságának nincs joga arra, hogy a felek között létrejött szerződéses kötelelem tartalmára utalással a felek választottbírói eljárásban szolgáltatott bizonyítási eszközeiből fakadó bizonyítékokat mérlegeljen vagy újraértékeljen. A Kúria pedig ítéletének indokolásában – a Legfelsőbb Bíróság BH2003.127. számú eseti döntésére hivatkozással – megállapította: „[a]nnak elbírálása, hogy a fél által kért bizonyítás szükséges-e, az érdemi döntés körébe tartozik. Ennek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a szerződéses jogviszony megítélése a Választottbírói eljárás érdemi döntéséhez tartozik.” Ebből következően az indítvány nem tartalmaz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.
- [28] Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. §-ában és 29. §-ában foglalt tartalmi feltételnek, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (3) bekezdés szerint a visszautasítás

indokának megjelölésével – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. december 14.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1558/2015.

